

лошото, което е скрито въ човѣка. Ако то не излѣзе навънъ, човѣкъ ще се изложи на голѣми страдания и нещастия. Когато почернява, човѣкъ трѣбва да се радва, защото слънцето го лѣкува. Хора, които не почерняватъ, не могатъ да се лѣкуватъ отъ слънцето.

Мнозина се оплакватъ отъ слънцето, но тѣ се лъжатъ. Слънцето не причинява никакви повреди. Казватъ, че нѣкой пострадалъ отъ слънчевъ ударъ. Слънчевиятъ ударъ се дължи на известна дисхармония между човѣка и земята. Когато се движи, човѣкъ трѣбва да регулира своя ходъ съ движението на земята. Щомъ се хармонизира съ земята, той ще се хармонизира и съ слънцето, защото между слънцето и земята има известно отношение. При това положение човѣкъ никога нѣма да пострада отъ слънчевъ ударъ.

Човѣкъ трѣбва да знае, че материята на неговото тѣло може да се уподоби на материята, отъ която земята е направена. Всѣка частица отъ човѣшкото тѣло има свойствата на материята на земята. Следователно, ако не може да се хармонизира съ материята на земята, човѣкъ усѣща едно бълникане, колебание между частицитѣ на тѣлото си. И въ резултатъ на това колебание или бълникане той се усѣща физически неразположенъ. При това положение той не може да мисли, да чувствува и да постѣпва добре. За да се хармонизира съ материята на земята, човѣкъ трѣбва да спре движението си за една-две минути. Това